

Dosarul nr. 3ra-975/19

Prima instanță: Judecătoria Hâncești, sediul Ialoveni (jud: C. Albu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Sîrbu, A. Pahopol)

Î N C H E I E R E

9 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Primăria orașului Ialoveni,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Ivan Soloviov, Valentina Soloviova și Anatoli Soloviov împotriva Primăriei
orașului Ialoveni cu privire la obligarea eliberării răspunsului,

împotriva deciziei din 15 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
admis apelul declarat de Ivan Soloviov, Valentina Soloviova și Anatoli Soloviov, a
fost casată hotărârea din 8 februarie 2019 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni și
a fost emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 11 ianuarie 2019 Ivan Soloviov, Valentina Soloviova și Anatoli Soloviov
au depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei orașului Ialoveni cu
privire la obligarea eliberării răspunsului.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că dețin cu drept de proprietate
terenul din str. xxxxx, or. xxxxx, iar terenul vecin situat din str. xxxxx, or. xxxxx,
aparține lui Veaceslav Ionaș din 12 mai 2016, care la 30 septembrie 2016 a construit
illegal un beci și o construcție la suprafața solului cu înălțimea de 3 m.

Din motiv că construcția dată le umbrește terenul și deoarece Veaceslav Ionaș
fără acordul proprietarilor, pătrunde pe teritoriu sub pretextul de a îngriji de
construcția sa, distrugând astfel toate plantațiile de-a lungul hotarului, s-au adresat
la Inspekția de Stat în Construcții.

Au menționat că prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 30
noiembrie 2016, întocmit de către Inspekția de Stat în Construcții și ulterior prin
hotărârea din 11 mai 2018 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni, menținută prin
decizia din 12 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, Veaceslav Ionaș a fost
recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 179 Cod
Contravențional, dar din motivul expirării termenului prescripției atragerii la
răspundere contravențională, procesul contravențional a fost încetat.

Reclamanții au invocat că potrivit art. 423¹⁰ Cod contravențional, administrația
publică locală este în drept să constate contravenții și să încheie procese-verbale în

baza art. 178-179 din Codul contravențional, precum și să solicite instanței de judecată aplicarea măsurii de siguranță prevăzute la art. 439⁶ din Codul contravențional.

În temeiul celor menționate, la 26 octombrie 2018 s-au adresat cu cerere către Primăria orașului Ialoveni, solicitând ca Ionaș Veaceslav să demoleze construcția ilegală, din cont propriu.

Astfel, au indicat că în termen legal răspuns la cererea dată, nu au primit.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe prevederile Legii cu privire la petiționare nr. 190 din 19 iulie 1994 și Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000.

Au solicitat obligarea Primăriei orașului Ialoveni de a răspunde la cererea adresată în data de 26 octombrie 2018.

Prin hotărârea din 8 februarie 2019 a Judecătorei Hâncești, sediul Ialoveni, cererea de chemare în judecată, a fost respinsă ca tardivă.

La 26 februarie 2019 Ivan Soloviov, Valentina Soloviova și Anatoli Soloviov, au declarat apel împotriva hotărârii din 8 februarie 2019 a Judecătorei Hâncești, sediul Ialoveni.

Prin decizia din 15 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Ivan Soloviov, Valentina Soloviova și Anatoli Soloviov, a fost casată hotărârea din 8 februarie 2019 a Judecătorei Hâncești, sediul Ialoveni și a fost emisă o nouă hotărâre prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată și a fost obligată Primăria orașului Ialoveni să răspundă petiționarilor Ivan Soloviov, Valentina Soloviova și Anatoli Soloviov la cererea depusă la 26 octombrie 2018, înregistrată cu nr. 405.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut ca fiind neîntemeiată concluzia primei instanțe referitoare la respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind depusă tardiv.

În acest sens, instanța de apel a menționat că cererea prin care Ivan Soloviov, Valentina Soloviova și Anatoli Soloviov s-au adresat către Primăriei orașului Ialoveni, a fost depusă la 26 octombrie 2018, iar termenul de 30 de zile lucrătoare stabilit de Legea cu privire la petiționare, a expirat la 7 decembrie 2018. De la data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea petiției - 7 decembrie 2018 și-a început curgerea un nou termen de 30 de zile pentru înaintarea acțiunii în instanța de judecată, care potrivit art. 17 din Legea contenciosului administrativ și art. 16 alin. (1) din Legea cu privire la petiționare, a expirat la 7 ianuarie 2019.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că potrivit ștampilei aplicate de ÎS „Poșta Moldovei” acțiunea a fost depusă la 4 ianuarie 2019, adică în interiorul termenului de 30 de zile prevăzut de Legea contenciosului administrativ, cât și Legea cu privire la petiționare.

Cât privește fondul cauzei, instanța de apel a reținut că la cererea reclamantilor din 26 octombrie 2018, Primăria orașului Ialoveni nu a dat răspuns în termenul stabilit și nu a prezentat probe în acest sens, din care considerente instanța de apel a conchis asupra temeiniciei acțiunii înaintate.

În consecință, instanța de apel a conchis că prima instanță nu a dat o apreciere obiectivă circumstanțelor care au importanță pentru soluționarea cauzei și greșit a aplicat normele de drept material.

La 13 iunie 2019 Primăria oraşului Ialoveni a depus recurs împotriva deciziei din 15 mai 2019 a Curţii de Apel Chişinău.

În susţinerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanţei de apel, considerând-o neîntemeiată şi ilegală prin faptul că au fost încălcate şi aplicate eronat normele de drept material, iar concluziile expuse în decizie sunt în contradicţie cu materialele cauzei.

A susţinut că în adresa intimatului a fost expediat răspunsul cu nr. 818 din 23 noiembrie 2018, însă acesta intenţionat nu l-a anexat la cererea de chemare în judecată, pentru a induce în eroare instanţa de judecată.

Astfel, a declarat că termenul pentru înaintarea acţiunii a început a curge din data de 23 noiembrie 2018, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la 11 ianuarie 2019, cu încălcarea termenului legal.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanţei de apel şi emiterea unei noi hotărâri prin care acţiunea să fie respinsă ca tardivă.

Completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ, reţine că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În condiţiile art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curţii de apel ca instanţa de fond, precum şi deciziile instanţei de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanţei de apel, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic.

Curtea de Apel Chişinău a pronunţat decizia contestată la 15 mai 2019.

Astfel, recursul depus la 13 iunie 2019, este în termen.

Prin referinţa din 5 august 2019 Ivan Soloviov, Valentina Soloviova şi Anatoli Soloviov au solicitat respingerea recursului.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ iniţiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acţiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs şi de contestare cu recurs a încheierilor judecătoreşti.

Din sensul normei de drept enunţate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeaşi normă legală, Completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost iniţiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Examinând temeiurile recursului depus de Primăria oraşului Ialoveni, în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acţiunilor în

contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Primăria orașului Ialoveni, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă,

din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Primăria orașului Ialoveni.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) Cod administrativ, art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Primăria orașului Ialoveni, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru